

eller mindre Dygtighed i Sproget. Det er bekendt, at denne Mand er en ganske udmærket Sprogkyndig, han er navnlig meget inde i de semitiske Sprog. At denne Mand, førend han kjender et Sprog, halvandet Aar forud, siger: „Seg tør ikke med nogen Bestemthed sige, at jeg kan lære dette Sprog“, forekommer mig ikke at kunne bruges som en Indvending mod ham; det er klart, at denne hæderlige Mand ikke vil reise derop, naar han ikke i det Mindste til en vis Grad er Sproget mægtig; at han som en samvittighedsfuld Mand yttre en vis Tvivl om, at han formaaer at erhverve sig fornøden Kundskab i Sproget, synes jeg snarere maa tjene ham til Anbefaling, end om han, uden at kjende det, havde med stor Suffisance erklæret, at det var ham en let Sag at lære det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Rjøbenhavns 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. V. Ninesfad: Jeg vil blot med den ærede Formands Tilladelse anmode det ærede Medlem, som talte sidst, om at eftersee de Ord i Betænkningen Pag. 105 og 106, som den høitagtede Mand selv bruger om, hvad han mener at kunne naae (F. L. Jensen: Det har jeg gjort!), og med den ærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse dem. Han udtaler sig nemlig paa følgende Maade: „Siden Deres Høitæredigheds Opfordring kom til mig, har jeg ikke kunnet undgaae at forelægge mig det som en Pligt at forsøge paa, om jeg kunde tilegne mig de første Elementer af Sproget, for ikke at være aldeles og udelukkende afhængig af Overfættelser“ — altsaa de første Elementer af Sproget.

S. Sage: Det er ikke vanskeligt for dem, som ere imod det Forslag, som foreligger, at finde meget stærke Grunde imod det. Tilstanden i Grønland er efter de Oplysninger, som ere komne os tilhænde, i den Grad sørgelig, og Tilbagegangen hos Befolkningen saavel i Antal som i andre Henseender saa alvorlig, at der vistnok kræves overordentlige Anstrengelser af den Mand, der bliver sendt derover og som skal

give Fremtidsplaner for at naae et helbigit Resultat. Det er ogsaa min Mening, at man ikke kan gaae med alfor store Forhaabninger til det Skridt, her er Spørgsmaal om, selv om der sendes en saa høitagtet og udmærket Mand derover som Doktor Kallax. Ved at undersøge disse Forhold bør vi dog tage i Betragtning, om der ikke er særlig Aulebning for os til at forsøge paa, om der ikke kan gjøres Noget med Hensyn til dette fjerntliggende Land, hvis Befolknings Tilstand er saa sørgelig. Alle de Grunde, som ere anførte mod den Geistlige, der efter Anmodning har erklæret sig villig til at reise op til Grønland, ere for endeel hentedede fra hvad denne Mand selv har sagt os; det er altsaa denne dygtige og beskædne Mand, der væbner sine Modstandere mod sig selv, men de, der see nærmere til, maae netop derfor statte Manden stærkere og være forsikrede om, at han maaskee vil løse Opgaven bedre end den, som dristigt siger, at han er Opgaven voksen, er Sproget mægtig, og at han fuldkommen vil være istand til at opnaae gode Resultater. At denne Mand er ældre, maa være os en Garanti for, at han modent har overveiet Sagen og ikke ubetænkksom har fattet den Beslutning at reise saa høit mod Nord, i et barst Klima, hvor han i store Afstande skal besøge fjerntliggende Kolonier og ganske vist maa have et stort og anstrengende Arbejde for sig, naar han skal virke heldbringende. At han er ivrig for Sagen og i mange Aar har bestjæstiget sig med de den vedrørende Spørgsmaal, er anerkjendt fra alle Sider. For mig ligger der netop deri en Garanti for, at den Sum, her forlanges, ikke vil være ganske bortkastet, at der fremstiller sig en Mand, om hvemt man veed, at han har endeel Egenstaber, for vel at løse Opgaven. Det er imidlertid noget eiendommeligt at see en bestemt Mand udpeget paa Finantsloven og jeg skal derfor ikke have Noget imod at give Ministeren frie Hænder, hvis han troer at kunne finde en Mand, der var mere skikket dertil, eller den her nævnte Mand skulde træde tilbage. Jeg har fundet Beskrivelse i hvad den høitæredede Minister har sagt, i Aften, at man vil virke hen til, at de Indføble kunde benyttes mere end hidtil i forskjellige Stillinger, ogsaa i den geistlige, og kunde man nu, ved at sende